

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Lenky Krupičkové a soudců Davida Hipšra a Faisala Husseiného v právní věci žalobkyně: **EuroZone CZ s. r. o.**, se sídlem Blanická 1008/28, Praha 2, zastoupena Mgr. Bc. Filipem Schmidtem, LL.M., advokátem se sídlem Španělská 770/2, Praha 2, proti žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**, se sídlem Kolářská 451/13, Opava, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 31. 7. 2024, č. j. 31 Ad 7/2024-14,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Rozhodnutím ze dne 16. 5. 2024, č. j. 10288/1.30/23-5, žalovaný zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Jihomoravský kraj a Zlínský kraj ze dne 25. 8. 2023, č. j. 17870/9.30/23-9 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 275 000 Kč za spáchání přestupků podle § 140 odst. 1 písm. d) a g) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti.

II.

[2] Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Brně (dále též „krajský soud“), který věc v záhlaví uvedeným usnesením postoupil Městskému soudu v Praze (dále též „městský soud“). Krajský soud uvedl, že se v daném případě jedná o věc zaměstnanosti, neboť správními orgány bylo rozhodováno o přestupku podle zákona o zaměstnanosti. Místní příslušnost soudu se proto podle § 7 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb.,

soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“) řídí sídlem žalobkyně. Jelikož ta má sídlo v Praze, je místně příslušným pro vyřízení její žaloby městský soud. Na podporu svého závěru odkázal krajský soud na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 7. 2013, č. j. Nad 32/2013-35.

III.

[3] Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) napadla usnesení krajského soudu o postoupení věci kasační stížností z důvodů podřaditelných pod § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Současně požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tuto žádost však Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 27. 9. 2024, č. j. 7 As 209/2024-16, zamítl.

[4] Stěžovatelka poté v doplnění kasační stížnosti namítla, že pravidlo obsažené v § 7 odst. 3 s. ř. s. na její případ nedopadá. Žalobu totiž podala ke krajskému soudu v dobré víře. Tu opírá o skutečnost, že její žalobu v jiné věci, kdy byla rovněž shledána vinnou ze spáchání přestupků podle zákona o zaměstnanosti, meritorně projednal Krajský soud v Hradci Králové. Rozsudkem ze dne 19. 4. 2024, č. j. 30 Ad 10/2023-67, její žalobu proti rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Královéhradecký kraj a Pardubický kraj jako věcně a místně příslušný soud zamítl. K projednání aktuální věci je proto podle ní v souladu s § 7 odst. 2 s. ř. s. příslušný Krajský soud v Brně, který má k věci také nejbližší vztah, neboť pokutu ukládal kontrolní orgán, na jehož území mělo k přestupkům dojít. Z uvedených důvodů navrhla, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil.

[5] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

IV.

[6] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[7] Kasační stížnost není důvodná.

[8] Základní pravidlo pro určení místní příslušnosti soudů k projednávání žalob ve správním soudnictví obsahuje § 7 odst. 2 s. ř. s., podle kterého *nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti*. Speciální úpravu pak obsahuje odstavec třetí, dle kterého je *ve věcech zaměstnanosti (...) k řízení příslušný krajský soud, v jehož obvodu má navrhovatel bydliště nebo sídlo, popřípadě v jehož obvodu se zdržuje*.

[9] Podstata sporu spočívá v odpovědi na otázku, zda rozhodnutí, kterým byla uložena pokuta za spáchání přestupků podle zákona o zaměstnanosti, spadá pod pojem „věc zaměstnanosti“ obsažený v § 7 odst. 3 s. ř. s., či nikoli. Podle stěžovatelky měl krajský soud založit svoji místní příslušnost na základě § 7 odst. 2 s. ř. s., tak jako to učinil Krajský soud v Hradci Králové v podobné věci sp. zn. 30 Ad 10/2023.

pokračování

[10] Již v usnesení ze dne 13. 3. 2013, č. j. Nad 18/2013-43, Nejvyšší správní soud dovodil, že místní příslušnost *ve věcech zaměstnanosti* ve smyslu § 7 odst. 3 s. ř. s. pokrývá agendu v oboru působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí a jemu podřízených správních úřadů ve věcech upravených zákonem o zaměstnanosti, tedy nejen ve věcech zaměstnanců, resp. uchazečů o zaměstnání, ale též ve věcech zaměstnavatelů. Kasační soud vycházel zejména z doslovného jazykového výkladu, neboť příslušnost soudů by měla být stanovena pokud možno co nejjasněji a nejjednodušeji, nikoliv krkolomnou, byť sofistikovanou interpretací, jež zpravidla vyvolává řetězení dalších a dalších právních otázek.

[11] Jak správně uvedl postupující krajský soud v napadeném usnesení, na tyto závěry navázala pozdější judikatura, pokud jde o přestupky (tehdy správní delikty) podle zákona o zaměstnanosti. Např. v odkazovaném usnesení ze dne 18. 7. 2013, č. j. Nad 32/2013-35, Nejvyšší správní soud uvedl, že „z nahlédnutí do předložených spisů krajských soudů, zejména do obsahu žaloby, je zřejmé, že předmět žaloby se týká rozhodnutí o uložení pokuty za delikt podle zákona č. 435/2004 Sb. o zaměstnanosti. V souladu s výše citovaným § 7 odst. 3 s. ř. s. ve znění zákona č. 396/2012 Sb. se tedy bude místní příslušnost krajského soudu řídit tímto ustanovením, tj. bydlištěm žalobce.“ Nejedná se přitom o ojedinělé případy. Kasační soud potvrdil opakovaně, že rozhodnutí o pokutě uložené za delikt (přestupek) podle zákona o zaměstnanosti je „věcí zaměstnanosti“ ve smyslu § 7 odst. 3 s. ř. s. (srov. dále usnesení ze dne 7. 8. 2013, č. j. Nad 37/2013-31, ze dne 7. 8. 2013, č. j. Nad 36/2013-18, či ze dne 9. 12. 2019, č. j. Nad 161/2019-29).

[12] Z předloženého soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatelka byla uznána vinnou ze spáchání přestupků podle § 140 odst. 1 písm. d) a g) zákona o zaměstnanosti ve znění do 30. 6. 2023, a to za zastřené zprostředkování zaměstnání podle § 5 písm. g), a dále za nesplnění oznamovací či registrační povinnosti a nevedení evidence podle tohoto zákona. Rozhodnutí žalovaného tak bylo vydáno *ve věcech zaměstnanosti*, což je pro posouzení místní příslušnosti rozhodující skutečností. Tu vzal postupující krajský soud v napadeném usnesení v potaz a správně aplikoval speciální pravidlo obsažené v § 7 odst. 3 s. ř. s. Jelikož má stěžovatelka sídlo v Praze, postoupil věc krajský soud konkrétně městskému soudu.

[13] K opačnému závěru nelze dospět na základě stěžovatelkou prezentovaného případu, který rozhodoval Krajský soud v Hradci Králové pod sp. zn. 30 Ad 10/2023, a který se měl týkat rovněž pokuty za přestupek na úseku zaměstnanosti. Krajský soud v Hradci Králové se v konečném rozhodnutí (rozsudek ze dne 19. 4. 2024, č. j. 30 Ad 10/2023-67) ke své místní příslušnosti nikterak nevyjádřil a ani stěžovatelka nepředkládá žádné argumenty, proč by se nemělo jednat o řízení *ve věcech zaměstnanosti* podle § 7 odst. 3 s. ř. s. Nejvyšší správní soud pro úplnost doplňuje, že nedostatek podmínky řízení v podobě nedostatku místní příslušnosti soudu je zhojitelný a nemá vliv na zákonnost rozhodnutí. Například v rozsudku ze dne 22. 3. 2007, č. j. 8 Azs 118/2006-81, Nejvyšší správní soud uvedl, že zkoumání místní příslušnosti se „na rozdíl od příslušnosti věcné soustředí jen na začátek řízení. Není-li nedostatek místní příslušnosti odhalen, ať již soudem samotným či k námitce účastníka řízení, a není-li věc postoupena k vyřízení soudu místně příslušnému (§ 7 odst. 6 s. ř. s.), je pro další řízení případný nedostatek místní příslušnosti již zhojen. Má se tedy za to, že rozhoduje soud místně příslušný, ačkoli tomu tak není. Soud je oprávněn zkoumat nedostatek místní příslušnosti jen do doby, než

začne jednat ve věci samé, tj. do doby, než při ústním jednání vyzve účastníky k přednesům ve věci, nebo než vydá rozhodnutí, rozhoduje-li bez jednání; poté již může místní příslušnost zkoumat jen k námitce účastníka řízení, která však musí být uplatněna při jeho prvním úkonu vůči soudu. Jde-li o žalobce, je jeho prvním úkonem vůči soudu podání žaloby, které je zcela v jeho dispozici. Právě podáním žaloby u konkrétního soudu žalobce určuje soud, který považuje za soud místně příslušný, a tuto svoji volbu nemůže později zpochybňovat. Kdykoli později (např. při ústním jednání) uplatněná námitka místní nepřislušnosti žalobci tedy nepřislúší, resp. nemůže být za žádných okolností úspěšná, nemůže vést k postoupení věci jinému soudu.“ Tyto závěry pak potvrdil rozšířený senát zdejšího soudu v usnesení ze dne 20. 11. 2018, č. j. Nad 99/2018-75. Proto, i kdyby Krajský soud v Hradci Králové nebyl místně příslušný ve věci sp. zn. 30 Ad 10/2023, nedostatek podmínky řízení spočívající v nedostatku místní příslušnosti soudu byl zhojen, neboť marně uplynul okamžik, do něhož je posuzování místní příslušnosti koncentrováno. Faktický postup Krajského soudu v Hradci Králové tak nemůže překonat ustálenou judikaturu, podle níž v posuzované věci krajský soud postupoval, a včas zkoumal svou místní příslušnost.

[14] Nejvyšší správní soud ze všech shora uvedených důvodů uzavírá, že kasační stížnost není důvodná, proto ji dle § 110 odst. 1 věty poslední s. ř. s. zamítl. O věci rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s., dle kterého o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání.

[15] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nebyla v řízení o kasační stížnosti úspěšná, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, kterému by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. prosince 2024

Lenka Krupičková
předsedkyně senátu